

NORGES HØYESTERETT

Den 28. august 2018 avsa Høyesterett dom i

HR-2018-1612-A, (sak nr. 2017/2212), sivil sak, anke over dom,

A (advokat Kjetil Drolsum Sandnes – til prøve)

mot

Alpha Insurance AS (advokat Elisabeth Slaaen Westrum – til prøve)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Normann**: Saken gjelder krav på forsikringsoppgjør etter trafikkulykke. Sakens hovedspørsmål er om selskapet kan påberope seg en ny foreldelsesfrist etter forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd etter at saken er brakt inn for Finansklagenemnda.
- (2) A ble 1. november 2007 utsatt for en trafikkulykke på vei hjem fra jobb. Han kjørte av veien og ble alvorlig og varig skadet, blant annet med brudd i ryggen og ryggmargsskade.
- (3) A hadde kjøpt bilen vel et halvt år før ulykken, og hadde i den forbindelse tegnet bilforsikring i Vital Forsikring ASA. Porteføljen som omfattet As forsikring, ble senere overdratt til AIG Europe Limited – AIG.
- (4) As arbeidsgiver hadde tegnet personalulykkesforsikring hos Alpha Insurance AS – Alpha. Dette var en yrkesskadeforsikring med utvidet dekning for reise til og fra jobb.
- (5) Skaden ble meldt til begge selskaper. Alpha mottok skademelding 8. februar 2008. Det fremgikk av meldingen at det dreide seg om en varig skade. Av spesialisterklæring

15. oktober 2012 fremgår det hvilke varige skader som forventes, og A er i dag vurdert som 75 prosent medisinsk ufør.

- (6) Både Alpha og AIG avviste i første omgang kravet, men med ulik begrunnelse. Alpha anførte i e-post 19. desember 2011 til As advokat at deres utbetalingsplikt under personalulykkesforsikringen i henhold til vilkårene var sekundær til utbetalingen fra bilforsikringen, og at selskapet uansett kunne kreve regress fra AIG. AIGs begrunnelse for å nekte utbetaling under bilforsikringen var at den på ulykkestidspunktet var annullert som følge av manglende premiebetaling, samt at selskapet hadde krav på full regress for enhver utbetaling til A.
- (7) I brev til As advokat 12. desember 2013 påberopte Alpha seg foreldelse ved melding etter forsikringsavtaleloven § 18-6 tredje ledd. Det fremgikk av brevet at krav som er meldt til selskapet før foreldelsesfristen er utløpt, tidligst foreldes seks måneder etter at arbeidstakeren har fått særskilt skriftlig melding om det, og at fristen avbrytes ved å ta ut søksmål eller kreve nemndbehandling. A fremsatte i brev 16. desember 2013 krav på i underkant av seks millioner kroner mot begge selskaper. Alpha utsatte i brev 11. juni 2014 foreldelsesfristen med seks måneder til 1. september 2014.
- (8) Foreldelsesfristen ble avbrutt 19. august 2014 ved at A innklaget Alphas standpunkt for Finansklagenemnda. Tvistetema var samordningsbestemmelsen i forsikringsvilkårene og ikke erstatningsutmålingen. I brev 10. oktober 2014 støttet sekretariatet As syn, noe som ble meddelt partene.
- (9) I e-post 3. november 2014 opplyste Alphas advokat at han ville anbefale selskapet å utbetale til sammen 4 244 972 kroner inkludert renter, hvorav 350 000 kroner var til dekning av juridiske utgifter. Øvrige krav fra A ble avslått. Det ble opplyst at Alpha ved dette ville ha betalt det selskapet mente seg forpliktet til, og at ytterligere krav måtte fremsettes ved stevning eller klage til Finansklagenemnda innen seks månedersfristen i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd.
- (10) Finansklagenemnda informerte i brev 10. november 2014 As advokat om at saken var ferdigbehandlet der.
- (11) Ved stevning innkommet Oslo tingrett 4. september 2015 krevde Alpha regress fra AIG for utbetalingene til A. Ved stevning innkommet Oslo tingrett 8. september 2015 krevde A erstatning fra AIG under bilforsikringen, og ytterligere erstatning fra Alpha under personalulykkesforsikringen. Sakene ble forent til felles behandling.
- (12) Tingretten besluttet 7. mars 2016 å dele forhandlingene i sakene, slik at enkelte påstandsgrunnlag som kunne føre til frifinnelse ble behandlet først, jf. tvisteloven § 16-1 første ledd. Det ble således ikke forhandlet om erstatningsutmålingen.
- (13) Oslo tingrett avsa 13. mai 2016 dom med slik domsslutning:
- 1. Alpha Insurance AS frifinnes for As erstatningskrav.**
 - 2. A frifinnes for regresskravet fra AIG Europe limited.**
 - 3. AIG Europe limited har ikke krav på regress fra Alpha Insurance AS.**
 - 4. A dømmes til å erstatte Alpha Insurance AS sine sakskostnader med 33 531 – trettitretusenfemhundreogtrettien – kroner, innen to uker fra dommens forkynnelse.**

5. **AIG Europe limited dømmes til å erstatte As sakskostnader med 101 000 – ethundreogentusen – kroner, innen to uker fra dommens forkynnelse.**
6. **AIG Europe limited dømmes til å erstatte Alpha Insurance AS sine sakskostnader med 77 031 – syttisyvtusenogtrettien – kroner, innen to uker fra dommens forkynnelse."**

(14) A anket tingrettens dom i saken mot Alpha til Borgarting lagmannsrett, jf. domsslutningen punktene en og fire. Også AIG anket tingrettens dom, når det gjaldt tvisten med Alpha og A, til Borgarting lagmannsrett, jf. domsslutningen punktene to, tre, fem og seks.

(15) Lagmannsretten kom til samme resultat som tingretten og sluttet seg i det vesentlige til tingrettens begrunnelse.

(16) Borgarting lagmannsrett avsa 3. november 2017 dom med slik domsslutning:

"I saken A - Alpha Insurance A/S

1. **Anken over punkt 1 i tingrettens dom forkastes.**
2. **Sakskostnader for tingretten og lagmannsretten tilkjennes ikke.**

I saken AIG Europe Ltd. - A

3. **Anken forkastes.**
4. **I sakskostnader for lagmannsretten betaler AIG Europe Ltd. 159 125 – ethundreogfemtinitusenetthundreogtjuefem – kroner til A innen to uker fra forkynnelsen av dommen.**

I saken AIG Europe Ltd. - Alpha Insurance A/S

5. **Anken forkastes.**
6. **I sakskostnader for lagmannsretten betaler AIG Europe Ltd. 66 718 – sektisekstusensjuhundreogtatten – kroner til Alpha Insurance A/S innen to uker fra forkynnelsen av dommen."**

(17) Både A og AIG har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Begge anker gjaldt rettsanvendelsen. As anke gjaldt kravet mot Alpha – forholdet mellom forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd og foreldelseslovens regler, og spørsmålet om han uttrykkelig har godkjent elektronisk kommunikasjon, jf. forsikringsavtaleloven § 20-3.

(18) Ved Høyesteretts ankeutvalgs beslutning 26. januar 2018 ble As anke tillatt fremmet. Anken fra AIG ble ikke tillatt fremmet.

(19) Den ankende part – A – har i hovedsak anført:

(20) Lagmannsretten har uriktig kommet til at As krav om ytterligere erstatning er fremsatt for sent, fordi seks månedersfristen i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd var utløpt da stevning innkom Oslo tingrett 8. september 2015.

- (21) Det gjøres prinsipalt gjeldende at forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd ikke kunne påberopes så tidlig som 3. november 2014, fordi forfølgningen av kravet da fortsatt var til behandling i Finansklagenemnda, jf. foreldelsesloven § 21 nr. 1.
- (22) Forsikringsavtaleloven åpner uansett ikke for at selskapet kan fastsette ny frist etter at kravet er brakt inn for Finansklagenemnda. Når foreldelsesfristen er avbrutt, reguleres virkningene av foreldelsesloven.
- (23) Klagen gjaldt bare samordning av forsikringene, men når "tvist om kravet" bringes inn for nemnda, avbrytes foreldelsesfristen for *hele* kravet.
- (24) Subsidiært gjøres det gjeldende at ettårsfristen i foreldelsesloven § 22 nr. 1 første punktum får anvendelse. Saken ble avsluttet i nemnda 10. november 2014 uten at det ble truffet realitetsavgjørelse.
- (25) Tilleggsfristen i foreldelsesloven § 22 kan ikke forkortes i medhold av forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd – i alle fall ikke når selskapet først har påberopt foreldelse etter forsikringsavtaleloven § 18-6 tredje ledd. Selskapet kan ikke påberope seg fristen i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd etter fristavbrudd. Forsikringsavtaleloven inneholder ikke bestemmelser om hva som skjer etter at fristen er avbrutt. Virkningen av fristavbrudd reguleres av foreldelsesloven.
- (26) Forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd er ment å gi forsikringsselskapene en mulighet til å pålegge forsikringstakeren en aktivitetsplikt for krav som i første omgang er avslått, og er ikke ment å forkorte ettårsfristen i foreldelsesloven § 22 nr. 1.
- (27) Saken er ikke forlikt, og Alpha har ikke erkjent kravet. Selskapet har bare utbetalt deler av erstatningskravet og avvist det overskytende.
- (28) Det anføres uansett at A ikke uttrykkelig har godtatt elektronisk kommunikasjon, jf. forsikringsavtaleloven § 20-3. Fristen selskapet satte etter forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd fremkom bare på e-post, og kan derfor ikke gjøres gjeldende til skade for A.
- (29) Skademeldingen ble innsendt per post. Finansklagenemnda har i disse tilfellene ikke akseptert senere epostkorrespondanse som uttrykkelig samtykke til å fravike lovens utgangspunkt om skriftlighet.
- (30) Den ankende part – A – har nedlagt slik påstand:
1. **Alpha Insurance A/S er erstatningsansvarlig for skadene påført A i bilulykke den [1.] november 2007.**
 2. **A tilkjennes sakens omkostninger for alle instanser."**
- (31) Ankemotparten – *Alpha Insurance AS* – har i hovedsak anført:
- (32) At det tidligere er tatt fristavbrytende skritt i saken, er ikke til hinder for at Alpha kunne påberope seg fristen som følger av forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd for et nytt tema som tidligere ikke hadde vært gjenstand for tvistebehandling.

- (33) Foreldelsesloven § 21 nr. 1 er ikke til hinder for dette. For det tilfelle at Alpha var avskåret fra å påberope seg en ny frist før nemnda 10. november 2014 informerte om at den hadde avsluttet behandling av saken, anføres det at dette bare medfører en forskyvning av når seksmånedersfristen begynner å løpe.
- (34) As klage til Finansklagenemnda har ikke utløst tilleggsfristen på ett år i foreldelsesloven § 22 nr. 1. Klagen ble ikke "avvist", jf. bestemmelsens overskrift.
- (35) Alpha avbrøt foreldelsesfristen ved å erkjenne As krav, jf. foreldelsesloven § 14. Ettersom Alpha erkjente ansvar, ble saken aldri realitetsbehandlet i Finansklagenemnda. Erkjennelsen kom før avslaget på å dekke det overskytende kravet. Det løper da en ny ordinær foreldelsesfrist etter erkjennelsen, jf. foreldelsesloven § 14, jf. § 20.
- (36) Ifølge foreldelsesloven § 30 gjelder forsikringsavtalelovens foreldelsesregler som *lex specialis*. Foreldelsesreglene i forsikringsavtaleloven § 18-6 regulerer foreldelsesfristen etter at Alpha innrømmet erstatningsansvar. Bestemmelsen utelukker ikke at Alpha kan påberope fristen i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd.
- (37) A og hans advokat har "uttrykkelig godtatt" elektronisk kommunikasjon, jf. forsikringsavtaleloven § 20-3. Kontakten mellom Alpha og A har utelukkende foregått på e-post etter at skaden ble meldt. Forarbeidene er skrevet før elektronisk kommunikasjon overtok som vanlig kommunikasjonsform, og det overlates til praksis å bestemme hvordan regelen skal anvendes.
- (38) Ankemotparten – *Alpha Insurance AS* – har nedlagt slik påstand:
1. Anken forkastes.
 2. A betaler sakens kostnader for alle instanser."
- (39) *Mitt syn på saken:*
- (40) Foreldelse av fordringer reguleres i utgangspunktet av foreldelsesloven, jf. foreldelsesloven § 1. Den alminnelige foreldelsesfristen for krav på erstatning er tre år, jf. foreldelsesloven § 9. Foreldelse avbrytes etter bestemmelsene i foreldelsesloven §§ 14–19, blant annet som følge av at skyldneren erkjenner forpliktelsen eller ved at det tas rettslige skritt. Virkningene av avbrutt foreldelse reguleres av §§ 20 til 27.
- (41) Disse reglene gjelder så langt ikke annet følger av andre lover eller "forholdets egenart", jf. foreldelsesloven § 30, jf. § 1 nr. 1. Men også særbestemmelser om foreldelse i andre lover vil som regel bli utfylt av foreldelseslovens regler om spørsmål som ikke er regulert i vedkommende bestemmelse, for eksempel om avbrudd, tilleggsfrister og virkningene av foreldelse, jf. Ot.prp. nr. 38 (1977–1978) side 83.
- (42) Forsikringsavtaleloven inneholder særskilte regler om foreldelse både i del A – skadeforsikringsdelen og del B – personforsikringsdelen som er aktuell i saken her.
- (43) Det følger av forsikringsavtaleloven § 18-6 at krav på forsikringssum i livsforsikring foreldes etter 10 år, mens foreldelsesfristen for andre erstatningskrav i personforsikring er tre år. Paragraf 18-6 må suppleres med foreldelseslovens regler, jf. fjerde ledd.

- (44) Den alminnelige foreldelsesfristen kunne tidligere utløpe mens forsikringstaker forhandlet med selskapet. Selv om et krav var meldt til selskapet, måtte man for å unngå foreldelse som ellers ta ett av de fristavbrytende skritt loven gir anvisning på. Ved en lovendring i 1998 ble det innført en varslingsregel i forsikringsavtaleloven § 18-6 tredje ledd om foreldelse der kravet var meldt til selskapet før foreldelsesfristens utløp. Regelen går i korthet ut på at kravet i disse tilfellene tidligst kan foreldes seks måneder etter at sikrede har fått særskilt melding om at foreldelse vil bli påberopt. Den korter ikke ned på de alminnelige foreldelsesfristene, men er ment som et vern for sikrede.
- (45) Det er denne fristen Alpha påberopte seg i brev til As advokat 12. desember 2013. Som jeg har redegjort for innledningsvis, ble fristen deretter avbrutt ved at A brakte tvisten inn for Finansklagenemnda, jf. foreldelsesloven § 16 nr. 2 a, jf. nr. 1.
- (46) Klagen til Finansklagenemnda gjaldt bare spørsmålet om samordning av bilforsikringen og personalulykkesforsikringen, men det er ikke tvilsomt at foreldelse da ble avbrutt for hele kravet, jf. Ot.prp. nr. 44 (1997–1998) side 13.
- (47) Alpha har imidlertid anført at foreldelsesfristen ble avbrutt ved at selskapet erkjente kravet, jf. foreldelsesloven § 14. Det gjøres gjeldende at avbruddet medfører at det løper ny frist etter foreldelsesloven § 20, og det hevdes at dette innebærer at vi er tilbake i forsikringsavtalelovens foreldelsesregler, jf. foreldelsesloven § 30, jf. forsikringsavtaleloven §§ 18-5 andre ledd og 18-6.
- (48) Selv om det etter foreldelsesloven § 14 ikke er stilt krav om at det er avgitt et betalingsløfte, må det kreves en erkjennelse av fordringens eksistens. Når Alpha har avvist deler av As krav, foreligger det ingen slik erkjennelse for denne delen av kravet. Jeg finner det klart at ankemotpartens anførsel på dette punkt ikke kan føre frem.
- (49) Når foreldelsesfristen avbrytes ved at saken klages inn for Finansklagenemnda, jf. foreldelsesloven § 16 nr. 2 a, jf. nr. 1, reguleres følgene av fristavbruddet av foreldelsesloven §§ 21 og 22. Det heter i foreldelsesloven § 21 nr. 1 at "ingen foreldelse [skjer] så lenge forfølgningen pågår". Foreldelsesfristen slutter imidlertid ikke å løpe fordi den avbrytes, men den utløper ikke så lenge forfølgningen pågår, jf. Rt-1995-568. Saken mellom A og Alpha ble avsluttet i Finansklagenemnda 10. november 2014.
- (50) Etter at en sak er avsluttet i nemnda, har loven ulike regler avhengig av utfallet av behandlingen, jf. foreldelsesloven § 21 nr. 2. Dersom fordringen blir bindende fastslått "ved rettsforlik, dom eller annen avgjørelse", løper det en frist på 10 år, mens fristen er tre år dersom det er truffet ikke bindende avgjørelse. Treffes det ikke realitetsavgjørelse, varer virkningen av rettidig påtale ett år etter at saken er avsluttet, jf. foreldelsesloven § 22 nr. 1.
- (51) Alpha hevder at foreldelsesloven § 22 nr. 1 ikke får anvendelse i saken her, fordi saken ikke endte med avvisning, jf. bestemmelsens overskrift "avvisning m.m."
- (52) Til dette bemerker jeg at allerede bestemmelsens overskrift tilsier at den ikke bare gjelder avvisning. Av ordlyden fremgår det videre klart at den også gjelder flere andre tilfeller, blant annet dersom klagen ikke fører til realitetsavgjørelse.

- (53) Her avsluttet Finansklagenemnda saken som følge av at Alpha innrettet seg etter sekretariatets foreløpige uttalelse. Saken ble dermed avsluttet uten at det ble truffet en realitetsavgjørelse, og ettårsfristen i foreldelsesloven § 22 nr. 1 kommer til anvendelse. As stevning innkom Oslo tingrett 8. september 2015, og kravet ble brakt inn for domstolene før utløpet av ettårsfristen.
- (54) Spørsmålet er så om selskapet kan forkorte denne fristen ved å påberope seg forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd, som har slik ordlyd:
- "Avslår selskapet i ulykkes- eller sykeforsikring et krav om erstatning helt eller delvis, mister vedkommende retten til erstatning dersom ikke sak er anlagt, eller behandling i utenrettslig tvisteløsningsorgan godkjent i medhold av lov er krevd, innen seks måneder etter at han eller hun fikk skriftlig melding om avslaget. Meldingen må angi fristens lengde, hvordan den avbrytes og følgen av at den oversittes. Foreldelsesloven 18. mai 1979 nr. 18 § 10 nr. 2 og 4 gjelder tilsvarende."**
- (55) Bestemmelsen har sin bakgrunn i forsikringsavtaleloven 1930 § 30, som regulerte forhold der selskapet på avtalemessig basis opererte med kortere foreldelsesfrister enn lovens ordinære frister, og som var begrunnet i selskapets behov for å få oversikt over kravene så snart som mulig.
- (56) I forarbeidene til dagens forsikringsavtalelov ble det diskutert om det var grunn til å ha regler som avvek fra de alminnelige foreldelsesreglene, jf. NOU 1987:24 Lov om avtaler om skadeforsikring side 175 følgende som viser til drøftelse i NOU 1983:56 Lov om avtaler om personforsikring side 160. Det fremgår av Ot.prp. nr. 49 (1988–1989) Om lov om forsikringsavtaler side 93, at selskapene i sine generelle vilkår hadde benyttet seg av mulighetene loven ga til å fravike de alminnelige foreldelsesreglene.
- (57) Personforsikringsutvalget viste til at hensynet til selskapenes behov for rask avklaring ikke er spesielt for forsikring. Utvalget kunne under henvisning til at selskapene svært sjelden påberopte seg nevnte vilkårsbestemmelser, heller ikke se at det her gjorde seg gjeldende særlige behov, og konkluderte enstemmig med at det etter den nye loven ikke burde være adgang til å vilkårsfeste fristregler av den type som var omfattet av forsikringsavtaleloven 1930 § 30, jf. NOU 1983: 56 side 160.
- (58) I NOU 1987:24 side 175 viste Skadeforsikringsutvalget til denne drøftelsen, men det var i dette utvalget ulike oppfatninger om spørsmålet. Utvalgets flertall viste til at hensynene var annerledes i skadeforsikring enn i personforsikring, og foreslo en videreføring. Et stort mindretall mente at det ikke var grunnlag for å se annerledes på spørsmålet om særlige meldefrister i skadeforsikring enn i personforsikring, og foreslo under henvisning til begrunnelsen i NOU 1983: 56 side 160 at regelen ble sløyfet.
- (59) Departementet la til grunn at en ikke hadde dårlige erfaringer med bestemmelsen og foreslo en videreføring også i ulykkes- og personforsikring, jf. Ot.prp. nr. 49 (1988–1989) side 143. Departementets forslag ble vedtatt, jf. forsikringsavtaleloven §§ 8-5 andre ledd og 18-5 andre ledd.
- (60) Forarbeidene omtaler ikke den situasjonen vi her står overfor, der det allerede har skjedd et fristavbrudd. Jeg tilføyer at det i merknadene til foreldelsesloven § 30, som regulerer forholdet mellom foreldelsesloven og foreldelsesreglene i forsikringsavtaleloven, fremgår at departementet ikke fant det mulig å lage en lovbestemmelse som løser alle spørsmål

om forholdet mellom forsikringsavtaleloven og foreldelsesloven, jf. Ot.prp. nr. 38 (1977–1978) side 82-83.

- (61) Ordlyden i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd dekker isolert sett – i alle fall som et utgangspunkt – situasjonen her. Det fremgår at seksmånedersfristen kan påberopes når selskapet "avslår" et krav om erstatning helt eller delvis. Et avslag vil, som i dette tilfelle, faktisk kunne gis selv om foreldelse tidligere er avbrutt.
- (62) Når selskapet har gitt avslag, følger det av § 18-5 andre ledd at sikrede for å hindre foreldelse, må anlegge sak eller kreve behandling i utenrettslig tvisteorgan. I denne saken har A allerede på et tidligere stadium i saken krevd behandling i et slikt organ. Spørsmålet er om § 18-5 andre ledd skal forstås slik at sikrede i et tilfelle som her *på nytt* må ta skritt som angitt i bestemmelsen for å avbryte foreldelse.
- (63) Leses bestemmelsen i lys av forhistorien og begrunnelsen for denne som fremgår av forarbeidene slik jeg nettopp har redegjort for, finner jeg det lite tvilsomt at forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd ikke er utformet med tanke på den situasjonen vi i denne saken står overfor, men at bestemmelsen først og fremst er tenkt å regulere situasjonen før fristavbrudd.
- (64) Foreldelsesreglene sett i sammenheng støtter etter mitt syn også en slik forståelse. Forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd sier bare noe om *hva* som skjer dersom fristen *ikke* avbrytes, men er taus hva gjelder *virkingen* av fristavbrytelsen. Dette reguleres da av foreldelsesloven, jf. Ot.prp. nr. 38 (1977–1978) side 83, som jeg også tidligere har vist til.
- (65) Både regelen i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd som sådan og selskapenes praksis er kritisert i teorien. Det er hevdet at regelen ensidig beskytter selskapenes behov, og at selskapene i dag – i motsetning til tidligere – i utstrakt grad benytter regelen i ulykkes- og sykeforsikring, også når det gjelder store beløp, jf. Wilhelmsen, Forsikringsavtalelovens regler om meldefrist og foreldelse, Norsk Forsikringsjuridisk Forening Publikasjoner nr. 75, 1998, side 80 og Bull, Frist for melding av krav etter et forsikringstilfelle, FAL § 18-5. Forholdet til foreldelsesregelen, FAL § 18-6, Nytt i privatretten, nr. 1, 2002 side 6 følgende. Etter Bulls oppfatning er forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd "en så legislativt svakt begrunnet regel, at det er all grunn til å anvende den med forsiktighet", jf. side 8.
- (66) Både bestemmelsens forhistorie og det som er påpekt i juridisk teori, tilsier etter mitt syn at det ikke er grunn til å gi forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd videre rekkevidde enn det som klart ligger innenfor ordlyden. At forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd ikke kan påberopes etter at foreldelsesfristen er avbrutt, gir dessuten den retts teknisk klareste regelen.
- (67) Jeg er dermed etter en samlet vurdering kommet til at selskapet ikke kan påberope seg seksmånedersfristen i forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd etter at fristen er avbrutt på en av de måter som bestemmelsen gir anvisning på. As erstatningskrav var derfor ikke foreldet etter seksmånedersfristen da stevning innkom Oslo tingrett 8. september 2015.
- (68) A har nedlagt påstand om at "Alpha Insurance A/S er erstatningsansvarlig for skadene påført A i bilulykke den [1.] november 2007". En domsslutning i samsvar med dette,

kunne tolkes dithen at A har fått dom for at Alpha er ansvarlig for hele det fremsatte krav – også den delen som er omtvistet mellom partene. Erstatningskravets størrelse har ikke vært tema for Høyesterett, og domsslutningen er tilpasset det spørsmålet det er forhandlet om.

- (69) Med mitt syn på anvendelsen av forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd finner jeg ikke grunn til å gå inn på om varsel etter bestemmelsen i denne saken kunne sendes ved elektronisk kommunikasjon.
- (70) Anken har ført frem, og A har krav på å få dekket sakskostnader for alle instanser, jf. tvisteloven § 20-2. Sakskostnadsoppgaven for tingretten var på 202 000 kroner, for lagmannsretten 159 125 kroner og for Høyesterett 423 995 kroner, totalt 785 120 kroner. Kravet tas til følge.
- (71) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. As erstatningskrav mot Alpha Insurance AS etter bilulykke 1. november 2007 er ikke foreldet etter forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd.
2. I sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Alpha Insurance AS til A 785 120 – syvhundreogåttifemtusenetthundreogtyve – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

- (72) Dommer **Kallerud:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (73) Dommer **Bergh:** Likeså.
- (74) Dommer **Arntzen:** Likeså.
- (75) Dommer **Webster:** Likeså.
- (76) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. As erstatningskrav mot Alpha Insurance AS etter bilulykke 1. november 2007 er ikke foreldet etter forsikringsavtaleloven § 18-5 andre ledd.
2. I sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Alpha Insurance AS til A 785 120 – syvhundreogåttifemtusenetthundreogtyve – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekreftes: